

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONȚENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 2610
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 16.09.2016
CURTEA CONSTITUITĂ DIN :
PREȘEDINTE : ANDREEA MARCHIDAN
GREFIER : RAMONA BARBU

Pe rol se află soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de **reclamantul Arus Zsolt Istvan** în contradictoriu cu **pârâtul Președintele României**, având ca obiect „refuz soluționare cerere”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă reclamantul Arus Zsolt Istvan, personal, lipsă fiind pârâtul Președintele României.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care :

Se prezintă reclamantul Arus Zsolt Istvan, personal, care se legitimează, la solicitarea instanței, cu C.I. seria HR nr. 359941, eliberată de SPCLEP Gheorgheni, la data de 19.09.2011, având CNP 1610816190691 și arată că nu are cereri prealabile și nici alte probe de administrat în afara înscrisurilor aflate deja la dosarul cauzei.

Curtea, după deliberare, încuviințează proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei ca fiind utilă soluționării cauzei.

Nemaifiind cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul reclamantului în susținerea acțiunii și, totodată, pune în discuție, din oficiu, prematuritatea capătului 3 din cerere, având ca obiect obligarea la plata amenzii prevăzută de art. 24 alin. (3) din Legea nr. 554/2004.

Reclamantul Arus Zsolt Istvan arată că, referitor la excepția invocată din oficiu de către instanță, renunță la acest capăt de cerere, întrucât admite că este prematur formulat, rămânând a se judeca pe celelalte două capete de cerere.

Curtea ia act de această precizare a reclamantului, în sensul că își restrânge acțiunea renunțând la capătului 3 din cerere, având ca obiect obligarea la plata amenzii prevăzută de art. 24 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, urmând a nu se mai pronunța pe excepția prematurității. Acordă cuvântul reclamantului în susținerea acțiunii, astfel cum a fost restrânsă.

Reclamantul Arus Zsolt Istvan, având cuvântul, cu privire la cele două capete de cerere, solicită să se observe că OG nr. 27/2002 este foarte clară în sensul că cel care primește o petiție are două posibilități, respectiv ori soluționează petiția ori transmite petiția instituției sau organului competent să o soluționeze și înștiințează despre acest fapt petiționarul. În cazul de față, i s-a răspuns de 4 sau 5 ori consecutiv că nu este competent și atât. Rezultă că, deși ar fi adevărat că nu este competent, a încălcat prevederile acestei ordonanțe și trebuie stabilit acest fapt de către instanță. Pe de altă parte, după cum se poate vedea din petiția sa inițială și precizată ulterior, nu se pune problema ca pârâtul să nu fie competent, pentru că cererile sale sunt formulate cu argumente luate din Constituția României. Cu siguranță este competent să soluționeze acele cereri. Mai arată că nu a solicitat nicio dată să facă ceva anume, să dea indicații Parchetului, tot ce a cerut este să constate că nu s-au respectat prevederile Constituției României și ale Codului de procedură penală și să atenționeze să respecte aceste prevederi legale. Solicită acordarea cheltuielilor de judecată și depune la dosarul cauzei dovada cheltuielilor cu transportul și o factură împreună cu concluziile scrise.

Curtea declară dezbaterile închise și rămâne în pronunțare pe fondul cauzei.

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la data de 25.09.2015 sub nr. 3504/1/2015 pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, reclamantul **Arus Zsolt Istvan** a solicitat în contradictoriu cu pârâțul **Președintele României**, să se constate faptul că pârâțul a încălcat prevederile OG nr. 27/2002, prin faptul că nu a dat curs celor solicitate prin petiția din 22.03.2015; să fie obligat pârâțul să dea curs solicitărilor din petiția sa din data de 22.03.2015 și să îl informeze asupra celor constatate; să fie obligat pârâțul la plata amenzii prev. de art. 24 alin. 3 din Legea nr. 554/2004.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că după data de 27 ianuarie 2015, procurorii de la DNA Serviciul Teritorial Târgu Mureș și magistrații de la Tribunalul Mureș și Curtea de Apel Târgu Mureș au întreprins o serie de acțiuni care au depășit limitele constituționale și legale, astfel că la data de 22 martie a adresat o scrisoare deschisă președintelui țării, în care i-a atras atenția asupra acestor acțiuni și l-a rugat să facă uz de prerogativele sale constituționale și să intervină. La data de 23 aprilie, a primit un răspuns, prin care a fost informat că cele solicitate nu intră în prerogativele președintelui. A doua zi, a revenit cu o adresă mai amplă, în care a descris mai pe larg, cu indicarea unor prevederi constituționale și legale faptul că ceea ce solicită este legitim, iar președintele are posibilitatea, dar și obligația de a cerceta cele semnalate. Au mai urmat cca 6 adrese în perioada 5 mai-24 august, dar în esență se invocă faptul că președintele nu și-a îndeplinit atribuțiile din Constituție, respectiv cele din art. 5 și 6 din OG nr. 27/2002.

În drept, au fost invocate prev. art. 5 și 6 din OG nr. 27/2002.

Pârâta **Administrația Prezidențială** a formulat *întâmpinare*, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea *întâmpinării*, s-au arătat următoarele:

Pârâta a răspuns petițiilor transmise prin poștă sau electronic, prin care s-a arătat că cele solicitate nu intră în sfera prerogativelor președintelui, așa cum sunt prevăzute la art. 85-94 din Constituție. După fiecare răspuns de la pârâta, vizând același subiect, reclamantul a formulat contestații, fără a ține seama de recomandarea făcută, de a se adresa autorităților abilitate, fără a mai implica instituția prezidențială în demersurile sale.

În raport cu dispozițiile legale, pârâta nu putea formula alte răspunsuri, neavând atribuții în ceea ce privește identificarea și obligarea autorităților abilitate în realizarea demersurilor necesare reclamantului. Se arată că au fost respectate dispozițiile legale în materia contenciosului administrativ, simpla nemulțumire cu privire la răspunsurile primite nefiind suficientă pentru admiterea acțiunii, întrucât nu poate fi obligat la executarea unei operațiuni tehnico-juridice cu privire asupra actelor care nu emană de la pârâta și, mai mult, nu au fost identificate nici de către reclamant ca fiind legal în atribuțiile pârâtei.

Astfel, s-au invocat prev. art. 1 și 2 din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, arătându-se că pârâta a răspuns cererilor petentului având în vedere prevederile legale și atribuțiile corespunzătoare fiecărei instituții și a arătat că solicitările formulate exced atribuțiilor statuate, prin lege, pârâtei. Se mai arată și faptul că reclamantul se consideră vătămat într-un drept al său ori într-un interes legitim statuat prin Constituție, însă pentru a putea realiza acest obiectiv, are la dispoziție alte căi legale.

Reclamantul a formulat răspuns la *întâmpinare*, prin care a combătut apărările pârâtei.

La termenul din 27.01.2016, la interpelarea instanței, reclamantul a arătat că acțiunea are ca obiect obligarea pârâtei la soluționarea petiției din 22 martie 2015.

Prin **Decizia nr. 128/ 27.01.2016 pronunțată de ICCJ în dosar nr. 3504/1/2015**, a fost declinată soluționarea cauzei în favoarea Curții de Apel București-Secția a VIII a de Contencios Administrativ și Fiscal.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel București-Secția a VIII a de Contencios Administrativ și Fiscal sub același număr la data de 17.08.2016.

La dosar au fost atașate următoarele înscrisuri: petiția din 22.03.2015; răspunsul nr. 10864 din 23.04.2015; răspunsul din 20.05.2015; răspunsul din 03.08.2015; răspunsul din 24.08.2015.

Asupra cererii de față, Curtea constată următoarele:

În fapt, prin petiția din 22 martie 2015, reclamantul a solicitat Președintelui României, în esență, obligarea acestuia la cercetarea unor împrejurări legate de o anchetă asupra primarului Gheorgheni, anchetă ce s-ar desfășura abuziv.

Prin răspunsul de la data de 23 aprilie 2015, pârâta a comunicat reclamantului faptul că cele solicitate nu intră în atribuțiile Președintelui României astfel cum sunt acestea prevăzute la art. 85-94 din Constituție, iar orice intervenție a acestuia, în afara prerogativelor constituționale, ar reprezenta o încălcare a două din principiile fundamentale ale statului de drept, respectiv principiul separației și echilibrului puterilor în stat și principiul independenței justiției.

Potrivit art. 126 alin. 1 din Constituție, justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite prin lege. Legalitatea și temeinicia unei hotărâri judecătorești, inclusiv de arestare, nu pot fi puse în discuție decât în condițiile legii procesuale, prin exercitarea căilor de atac ordinare sau extraordinare, iar potrivit dispozițiilor art. 124 alin. 3, judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Prin urmare, instituția Președintelui nu se poate pronunța cu privire la situația expusă, deoarece aceasta ar constitui o imixtiune în actul de înfăptuire a justiției.

Curtea constată că pârâtul prin Administrația Prezidențială a procedat în mod legal, cele solicitate de reclamant neintrând în atribuțiile președintelui, astfel cum sunt reglementate de prev. art. 85-94 din Constituție.

Nici prin acțiunea de față, reclamantul nu a motivat de ce aspectele sesizate ar face obiectul atribuțiilor constituționale ale președintelui; faptul că acesta veghează asupra respectării Constituției și la buna funcționare a autorităților publice nu duce la dreptul președintelui de a face imixtiuni în activitatea acestora; orice solicitare din partea Președintelui de respectare a legii către instituțiile la care se referă reclamantul reprezintă o imixtiune în sensul celei de mai sus.

Nu este aplicabil nici art. 6 indice 1 din OG nr. 27/2002, deoarece reclamantul a solicitat expres președintelui exercitarea atribuțiilor sale, neexistând dubii asupra organului competent, în concepția reclamantului la momentul emiterii petiției.

Pentru toate aceste considerente, în temeiul art. 18 din Legea nr. 5547/2004, Curtea va respinge cererea, ca nefondată.

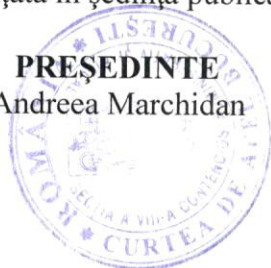
**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge cererea formulată de **reclamantul Arus Zsolt Istvan**, cu domiciliul în Gheorgheni, str. Gabor Aron nr. 26, județul Harghita, în contradictoriu cu **pârâtul Președintele României**, cu sediul în sector 6, București, Palatul Cotroceni, Bd. Geniului, nr. 1-3, ca nefondată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, recurs ce se va depune la prezenta instanță.

Pronunțată în ședință publică, azi, 16.09.2016.

PREȘEDINTE
Andreea Marchidan

GREFIER
Ramona Barbu

Red. /Tehnored. A.M./4 ex.
Data redactării : 18.10.2016

lucrat 2 comunicări la data de _____

semnătură grefier _____